

"Spune care este cea adevărată"

Joi, 21 iunie 2007

Gili Cârstea

În urmă cu douăzeci și șapte de ani, Robert Wieland descria cu o precizie uimitoare situația în care se găsește biserica în aceste zile. Iată ce spunea el în "1888 – O introducere," referitor la examenul pe care îl va avea de trecut biserica zilelor din urmă:

Uneori, elevii au experiența supărătoare de a studia masiv și sânguincios pentru un examen, ca apoi să descopere că testul lor a constat dintr-o singură întrebare. Dar această unică întrebare este atât de pătrunzătoare și complexă, încât testează la limită posibilitățile lor.

S-ar putea ca testul final la care va supune Dumnezeu pe poporul Său să constea dintr-o singură problemă: „Cum recunoașteți adevărata revărsare a Duhului Sfânt?” Ar fi posibil să fim confrunțați cu două demonstrații, una lângă alta, una veritabilă, a Duhului Sfânt, iar cealaltă, o contrafacere extrem de șireată. Întrebarea de examen va fi: „Spune care este cea adevărată.”

Înainte de începutul Ploii Târzii din 1888, Ellen White declarase deja că va trebui să înfruntăm contrafaceri foarte reușite ale lui Satana, recunoașterea lor putând hotărî destinul nostru veșnic:

„Înainte de finala revărsare a judecăților lui Dumnezeu asupra pământului, va avea loc în poporul lui Dumnezeu o așa redeșteptare a evlaviei primitive cum nu s-a văzut din vremurile apostolice. Duhul și puterea lui Dumnezeu vor fi revărsate asupra copiilor Săi. Dușmanul sufletelor dorește să împiedice această lucrare; și înainte de a sosi timpul pentru o asemenea mișcare, el va încerca să o contracareze prin introducerea alteia false. În acele biserici pe care le poate aduce sub puterea lui înșelătoare, el va face să pară că puterea binefăcătoare a lui Dumnezeu a și fost revărsată; se va manifesta ceva care va fi socotit un mare interes religios. Mulțimile vor exalta de bucurie că Dumnezeu lucrează în mod minunat pentru ele, când, de fapt, lucrarea este a unui alt spirit (Great Controversy, pag. 464).

Exact cu o astfel de situație ne confruntăm în aceste zile. Revărsarea Duhului Sfânt este confundată cu un mare interes religios, cu mărturisiri și pocăință pentru tot felul de păcate, dar nu pentru singurul păcat care a amânat Ploaia Târzie pentru mai bine de un

secol. Oamenii se bucură, așteptând să vină puterea care-i va face eficienți pentru lucrare, fără să înțeleagă că revărsarea Duhului Sfânt va produce mai întâi o disperare sfâșietoare descoperind că am străpuns pe Întâiul nostru născut, începutul zidirii lui Dumnezeu.

Zaharia a văzut acest eveniment, și l-a redat în cele mai clare cuvinte. El spune că atunci când Duhul va impresiona pe poporul lui Dumnezeu din vremea sfârșitului, ei își vor întoarce în sfârșit privirile spre Cel pe care L-au străpuns, „și-L vor plânge amarnic, cum plânge cineva pe un întâi născut” (Zah 12:10-14).

Abia după o asemenea pocăință denominațională este posibil să se deschidă un izvor pentru păcat și necurăție pentru acest popor, adică Ziua Ispășirii pentru cei vii.

Eu cred că acest pasaj din Zaharia este esențial în deosebirea unei redeșteptări false de cea autentică.